

mere end halvandet Aars Tid tilbage, til Kommissionen træder til, og saa vil der forhaabentlig opnaas en retfærdig Fordeling mellem Købstad- og Amtskommunerne. For Tiden at finde en bedre Løsning end den, Lovforslaget giver, vil vistnok være overordentlig vanskeligt, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget, som det foreligger, til Vedtagelse.

Holdgaard: Den Udtalelse af det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Jørgen Møller), at man skulde tilstræbe en ensartet Lovgivning over hele Landet, kan jeg give min fulde Tilslutning. Det mener mit Parti ogsaa man skal tilstræbe paa dette Omraade. Men man maa i denne Forbindelse ikke se helt bort fra de praktiske Vanskeligheder, der kan foreligge, og som maa siges at foreligge her. Der er jo dog for det første den praktiske Vanskelighed, at hvis man skal gaa over til den Lovgivning, vi har paa dette Omraade, mangler man den Hartkornsansættelse, hvorefter Udgiftsfordelingen beregnes. Dertil vil man maaske sige, at det kunde man komme ud over. Det er muligt, at man kunde det, men det er dog en Vanskelighed. Dernæst synes jeg heller ikke, man helt kan se bort fra, at man staa saa uenig nede i Sønderjylland om dette Spørgsmaal. Derfor finder jeg, særlig ogsaa under Hensyn til, at der nylig er sket Nyvalg af Repræsentanter baade til Bykommunalbestyrelserne og til Amsraadene, at det er ganske naturligt, at man lader de nyvalgte Repræsentanter gøre et Forsøg paa, om det ikke er muligt at opnaa Enighed. Thi vel skal vi søge at tilstræbe en ensartet Lovgivning, men det var dog rart i saa stor Udstrækning som muligt at kunne føje Befolkningen i de sønderjydske Landsdele og ikke paatvinge en enkelt Befolkningsklasse noget, som den er meget imod. Jeg synes ogsaa, der er en Del i den Betragtning, som den højtærede Minister gav Udtryk for, at der er Grund til, at man lader ogsaa dette Spørgsmaal indgaa som et Led i den samlede Ordning af de økonomiske Forhold. Det er muligt, at det kan bidrage til, at man bedre kan blive enig ogsaa om dette Spørgsmaal.

Ud fra disse Betragtninger kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget, som det foreligger, til hurtig Vedtagelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg takker de ærede Ordførere for Lovforslagets velvillige Modtagelse og skal kun gøre nogle faa Bemærkninger. Det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Jørgen

Møller) mente, at det vilde være overordentlig vanskeligt at naa til en Overenskomst mellem By og Land; ud fra de Forhandlinger, der allerede havde fundet Sted, mente han at kunne slutte, at en saadan Overenskomst ikke kunde naas. Det forekommer mig at være en noget forhastet Slutning; thi det er rigtigt, som det blev paaapeget af den ærede sidste Taler, at siden disse Forhandlinger fandt Sted, har der været Nyvalg baade til Amsraadene og til Købstadkommunalbestyrelserne. Og det er jo ligeledes saaledes, at selv om det kan have sine Vanskeligheder at opnaa Overenskomst om et Spørgsmaal, naar det optræder som isoleret Fænomen, kan det ofte gaa adskilligt lettere og glattere, naar Spørgsmaalet gaar ind som et Led i en Række af Spørgsmaal, som der skal opnaas Overenskomst om. Jeg haaber derfor, at man vil kunne naa til Overenskomst om disse Spørgsmaal i saa stor Udstrækning som paa nogen Maade muligt, thi det vil jo i alle disse Forhold mellem Land og By være heldigst, om Spørgsmaalene løses gennem Overenskomst i Stedet for, at det skal komme dertil, at det bliver den eventuelt nedsatte Kommission, der træffer Afgørelsen. Men selvfølgelig, kan man ikke naa til en Overenskomst, maa en Afgørelse jo træffes, saa maa Kommissionen tage Afære og træffe Afgørelsen paa saa retfærdigt et Grundlag, som det er den muligt. At gaa til det, som blev foreslaaet af Socialdemokratiet i Folketinget, synes jeg vilde være ret irrationelt. At fordele Udgifterne til Hovedstandsættelser af Landevejene nu efter Folketallet, saaledes som foreslaaet af Socialdemokraterne, forekommer mig ikke at give bedre Betingelser for Retfærdighed end den Ordning, som allerede er, og at optage Spørgsmaalet om den fremtidige Vedligeholdelse og søge at faa den fordelt paa Grundlag af Hartkornsansættelse i de sønderjydske Landsdele synes jeg dog er for stort et Apparat at sætte i Gang for det Aar eller de 1½ Aar, der her er Tale om. Vi har jo nemlig ingen Matrikulering i de sønderjydske Landsdele, og at gaa til en Hartkornsansættelse for de sønderjydske Landsdele som Helhed — det vilde nemlig være nødvendigt, det vilde ikke være nok med en Hartkornsansættelse i Byerne, man maatte ogsaa foretage en Hartkornsansættelse paa Landet for at kunne opnaa en retfærdig Fordeling af Vejbyrderne mellem By og Land — synes jeg dog vilde være for stort et Apparat at sætte i Gang for et saa kort Tidsrum.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds